

que congerit, sed rursus Davidicum oraculum, velut  
 eventum inevitabile advenit, etque ad partem illor-  
 parorem conipit, partim ad se eos laudes applicare.  
 met. Ac quomodo hoc bonum, quomodo consentaneam,  
 hunc etiam quomodo esse queat, ut is, qui adest ad dis-  
 cendam Liaboli potestiam, per eundem glori glorie decus-  
 que commendationem sibi comparet? Hic enim [sacerdos]  
 Aus foret seminis alieni. Hoc foret acversare hostem,  
 is fidei expertem, simul & plurimum eidem tribuere,  
 rudentemque illum commendare atque firmare ad  
 destruendas opes acverserat. Quibus enim quis  
 titatem suam per falsa mendacij authoris deum con-  
 nare, atque ~~constituta~~ adjuvare nititur, isdem  
 quem mendacium principem habebat, lupus au-  
 tem fuit, opprobriisque infido liberat, ac nihilo  
 se non liberat (propheticis verbo huic fit Deus)  
 dicit ab objectionibus Judaeorum, atque his, quibus  
 ita amoliri a se eas vult, mendacij reatum  
 sustinet. Annon pulchrum exitum impietas  
 habet? ut mendacij quidem conditorem patrum  
 veritatis praevidet, atque ex eo fingat substantialem veri-  
 tatem mutuo vera accipere, atque inde debere ut non  
 iam majoris, aequali certe honore, coli? Age Sene,  
 an etiam per parabolas, non tam non obscure seu clare  
 quendam dogma impiorum deobui posse videtur.  
 Salvatorem quidem venisse in mundum, ut quaeeret  
 atque saluti restitueret peritura, id quidem nemini ha-  
 tenus in dubium vocatum est. Quod si autem, ac vera  
 conditam orem a perniciem voluit ~~restituere~~, atque